

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & *leven*** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

OPGEPIKT

ALLE PAARDEN HEBBEN AAN DE WEDSTRIJD DEELGENOMEN

TWEE WERELDEN IN JE EIGEN LAND (vervolg)

Luc VERSTEYLEN
eerst werd je rondgeleid
doorheen alle lokalen & klassen
tot in het deel voor de vrouwen

toen mieke vroeg
waarom de vrouwen afzonderlijk
moesten bidden
antwoordde onze jonge gids:
wanneer de mannen bidden
zijn ze naar god gericht
wanneer er vrouwen bijzijn
waar denkt u dan
dat hun aandacht naartoe gaat?

in de moskeezaal zelf werden wij
samen met de buurtbewoners
rijkelijk vergast
op thee & zoetigheden

in afwachting dat de imam
zijn toespraak zou houden

tot mijn blijde verwondering
werd ik uitgenodigd
om naast de imam plaats te nemen

die had ik vroeger al ontmoet
bij een iftar-maaltijd
mieke had hem toen gezegd
dat hij op jesus leek
& dat herinnerde hij zich
nu glimachend nog

wat me toen al verbaasde & nu weer
was dat hij als hoofd imam
van deurne na al die jaren
nog bijna geen woord nederlands
uitspreekt

ik had hem tevoren
heel mijn tekst laten vertalen
waar hij me heel dankbaar
zij het dan alleen maar in het ara-
bisch
voor toelachte

wat ik niet wist was
dat het Arabisch
geen woord voor “zegenen” kent
tenminste niet voor een zegenen
dat door de mens gebeurt

alleen god kan zegenen

na zijn toespraak
in kronkellertjes op een papier
geschreven
& de vertaling ervan
was het mijn beurt
& mocht ik mijn tekst
in heel wat rechtere lettertjes
rechtopstaand voorlezen

ik deed het dan ook
met hart & ziel:
*wat ben ik blij & vereerd
als christen priester
dit gelovig huis
mee te mogen inzegenen
een huis
dat de uiteindelijke
bekinging & voltooiing is
van zoveel
inspanning & werkzaamheid
& het overwinnen
van zoveel tegenwerking & weerstand
opdat wij
ook al zijn we verschillend van geloof
met mannen vrouwen & kinderen
er ons hier
in gebed & werkzaamheid
in overeenstemming & ontspanning
vol eerbied mogen richten
tot dezelfde grote erbarmen
die geen verschil & onderscheid
tussen mensen kent* (Wordt vervolgd)

WOORDEN ONTVREEMDEN

LAVABO

Bart MESOTTEN

*Ik was mijn handen in onschuld
Lavabo manus meas*

In een discussie tussen verschillen-
de personen die op zoek zijn naar
de schuldige voor een bepaald
onaangenaam voorval, hoor je de
ene na de andere zeggen: ‘Ik was
mijn handen in onschuld’; soms
volstaan drie Latijnse woorden:
‘Lavábo manus meas’.

Het woord ‘lavabo’ heeft meer dan
één betekenis naargelang van het
verschuivend accent en de taal
waarin het woord gebruikt wordt.
Oorspronkelijk ligt het accent op
de tweede lettergreep. Dan is het
de eerste persoon enkelvoud toe-
komstige tijd van het Latijnse
werkwoord ‘lavare’ (wassen): ‘ik
zal wassen’. Vroeger werden tij-
dens de r.-k. eucharistieviering
allerlei gaven naar het altaar

gebracht die de priester vlak voor
de offerande in ontvangst nam.
Het lag voor de hand dat hij daar-
na de handen moest wassen.

Terwijl hij dat deed, prevelde hij
enkele woorden, tenminste tot
aan de liturgie-hervorming van
na het tweede Vaticaans concilie.
De woorden die hij bad, waren de
verzen 6-12 van psalm 26. Het is
een psalm waarin David God
smeekt om hulp; hij rekent erop
dat God hem zal helpen, omdat hij
zich onschuldig voelt: hij leidt een
onbesproken leven en vertrouwt
zonder aarzelen op God.

‘Ik zal mijn handen in onschuld
wassen, een rondgang maken om
uw altaar, HEER, om een loflied
aan te heffen en van uw wonderen
te verhalen.’ (Ps. 26,6-7)
Het wassen van de handen was een

symbolische daad, een beeldrijke
uitdrukking van onschuld. De
traditionele beginwoorden luiden
in het Latijn van de Vulgaat-
vertaling: ‘Lavabo inter innocen-
tes manus meas’ (‘ik zal onder
onschuldigen mijn handen was-
sen’). De herziene Latijnse psalm-
vertaling van het Pauselijk Bijbel-
instituut (1945) en de nieuwe
Vulgaat (1994) lezen: ‘Lavo in
innocenti[a] manus meas’ (‘in
onschuld was ik mijn handen’).

Op het proces waarop Jezus ter
dood veroordeeld werd, zag Pila-
tus dat de onrust onder het volk
almaar groter werd. Daarom ‘liet
hij water brengen, waste ten over-
staan van de menigte zijn handen
en zei: “Ik ben onschuldig aan de
dood van deze man. Zie het zelf
maar op te lossen.”’ (Mat. 27,24)

Het Latijnse ‘lavabo’ dat oor-
spronkelijk een werkwoord is,
wordt ook in andere talen als een
zelfstandig naamwoord gebruikt.

Dan betekent het: een klein was-
bekken dat in de r.-k. eredienst
door de priester gebruikt werd (of
wordt) om, in de sacristie of bij de
ingang van het kerkkoor, de han-
den te wassen, vlak voor het begin
van de mis.

Het woord wordt ook buiten
liturgisch verband gebruikt voor
een nis met een wasbekken in
oude gebouwen. Begin negen-
tiende eeuw is het woord ‘lavabo’
naar profane Franse teksten over-
gegaan als een synoniem van ‘was-
tafel’. Als zodanig komt het ook
soms in Vlaanderen voor. Dan ligt
het accent ofwel op de eerste ofwel
op de derde lettergreep.

Uit het laat Latijnse ‘lavatorium’
(waskuip, wasplaats, inrichting
om de handen te wassen) ont-
stond het Engelse ‘lavatory’ met
een waaier van betekenissen, waar-
onder ‘toilet’.

Zondagsgebed

Bij het feest van Christus, Koning van het Heelal

Mijn God,
wat bent U goed,
dat U ons veroorlooft U „onze Vader” te noemen!

Wie ben ik,
dat mijn Schepper, mijn Koning, mijn Meester,
me toestaat Hem „mijn Vader” te noemen?
En het mij niet enkel toestaat,
maar het me beveelt!
Mijn God, wat bent U goed!

Hoe moet ik me elk ogenblik van mijn leven
dat liefdebevel herinneren?

Welk een vreugde, welk een liefde,
en bovenal, welk een vertrouwen, moet het mij inboezemen.
Hoezeer moet ik altijd mijn hoop stellen op U,
omdat U immers mijn Vader bent.
Maar wat moet ik ook goed voor anderen zijn,
als U zo goed bent voor mij.
Wat moet ik met iedere mens,
wie hij ook is en hoe slecht hij ook mag zijn,
hartelijk en broederlijk meelevend,
omdat U toch mijn Vader
en Vader van alle mensen wil zijn.

Charles de Foucauld

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Steeds talrijker worden nu de spreuken die zeggen een uiteindelijk
beeld van de komende winter te kunnen schetsen. Ook voor vandaag is
er zo'n spreuk:

**KIJK VOOR DE WINTER NAAR OMANUS
MAAR LOOF HEM NIET VOOR VICTORINUS (11 mei).**

Op zich is deze spreuk wel merkwaardig, want eigenlijk houdt ze in dat
het weer in de winter goed zal zijn, als het vandaag goed is en slecht als
het vandaag slecht zou zijn. Bovendien beweert de spreuk dat het koud
kan zijn tot half mei.

Nog een andere dagspreuk voor vandaag wijst op de bestendigheid van
het weer van vandaag:

**ZOALS OMANUS DE WINTER TOONT,
ZO HIJ MET SINT-SPIRIDION WOONT. (14 december)**

Hier is de voorspelde periode dus ruim korter dan in de vorige spreuk.

In elk geval, de meeste van onze weertypes worden geïnspireerd door de
windrichting. Vandaag deze spreuk:

**HET WEDER KENT MEN AAN DE WIND
DE VADER AAN ZIJN KIND...**

Morgen is Elisabeth de dagheilige. Ze is geen typische weerheilige,
alhoewel haar naam in het verleden toch wel gelinkt werd aan een aan-
tal stormen die geschiedenis hebben geschreven. Zo was er een Elisa-
bethvloed in 1421, maar ook voordien in 1377.

Ook voor Elisabeth geldt wat ik over Omanus zei: het weer op Sint-Eli-
sabeth bepaalt hoe de komende winter zal worden:

**SINT-ELISABETH DOET VERSTAAN
HOE HET MET DE WINTER ZAL VERGAAN.**